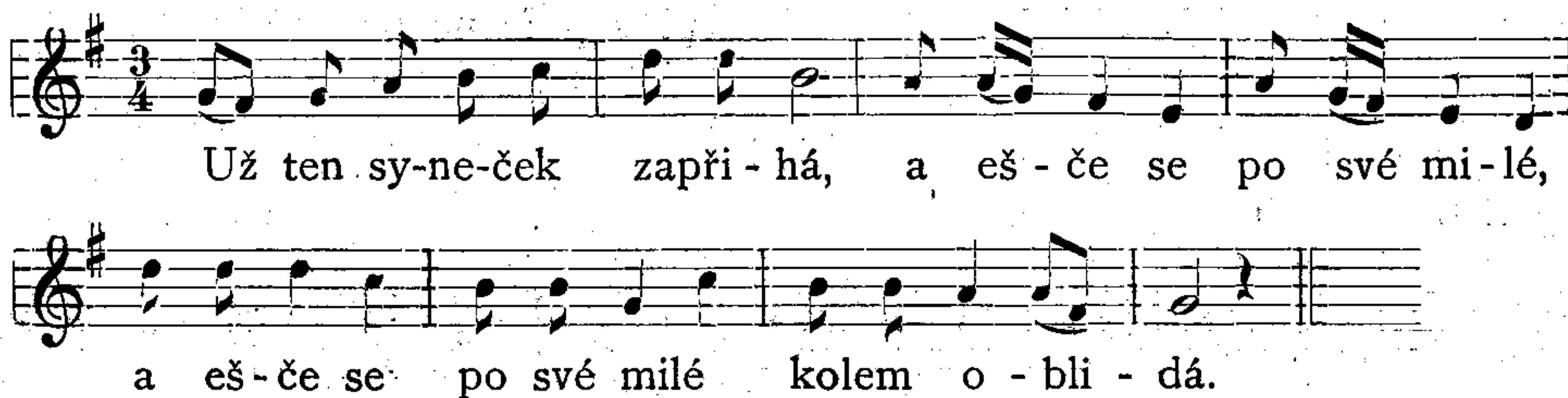

To naše stavení Když mně on je nedá, Nehněvám se na tě,
 z drobného kamení, já mu ho přece dám, ale je mně líto,
 můj milý ide, já se na tě, milý že za jinou chodíš
 [: nedá pozdravení. :] [: synečku, nehněvám. :] [: přes zelené žito. :]

644.

Ze Slavíkovíc.

Už ten sy-ne-ček zapři - há, a eš - če se po své mi - lé,
 a eš - če se po své milé kolem o - bli - dá.

Už ten syneček zapřihá
 [: a ešče se po své milé :]
 kolem oblidá.

To není pravda, to je lež,
 [: neviděl sem své panenky :]
 včera ani dnes.

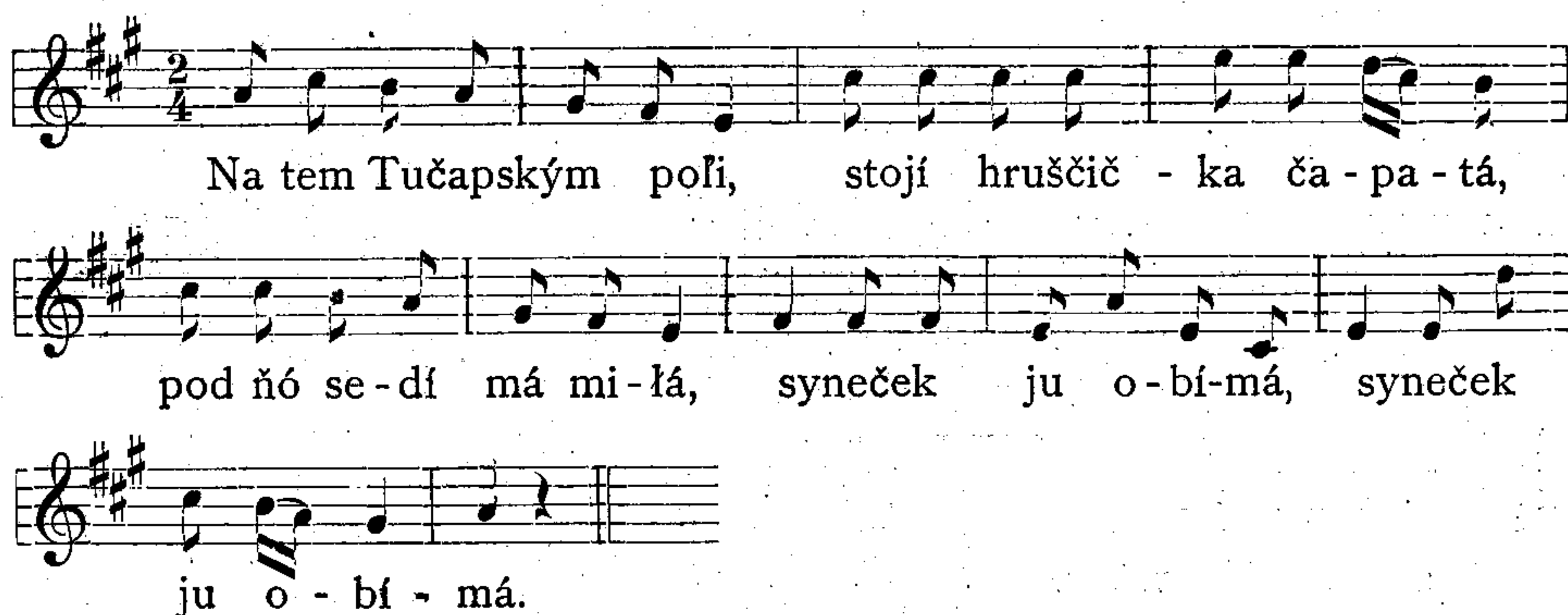
Nevoblidě se, synečku,
 [: a šak tys měl včera večír :]
 jinó děvečku.

Kdo ste ju viděl, povězte,
 [: mé srdečko zarmócený :]
 vy mně potěšte.

Já sem ju viděl, já povím,
 [: prochází se po hájičku, :]
 rozmarynovým.

645.

Z Tučap.

Na tem Tučapským poli, stojí hruščič - ka ča - pa - tá,
 pod ňó se - dí má mi - lá, syneček ju o - bí - má, syneček
 ju o - bí - má.

Na tem Tučapským poli,
 stojí hruščička čapatá,
 pod' ňó sedí má milá,
 syneček ju obímá.

A tak se obímali,
 až tam sebe oklamali,
 a pro velikó lásku,
 tam obá dvě zaspali.